

„κων, ὠνομάσθησαν Βλάχοι. Ἡ λέξις τῷ ἔθνει με-
 „χρη τῆς σήμερον εἶναι ῥωμαϊκῆ, ἂν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ
 „πλεῖστον εἶναι ἠλαγμένη, καὶ ἀνθρώπων Ἰταλῶ μόλις
 „τοητή.“

Ἦντω μαρτυρεῖ ὁ Ραιχενδόρφ εἰς τὸν Χρονογρά-
 φον τῆς Μολδαβίας, ἐν τῇ συλλογῇ τῷ Σοβάνδεο
 Τομ. 1. ἀριθ. 19. σελ. 806. Ἀλλὰ καὶ εἰς τῷτο δὲν
 συμφωνῶν οἱ Ἱστορικοί· διότι ἕκαστος, καθὼς λέγει ὁ
 Δετζιός ἀντόσε, ὡς ἐρόέθη ὀλίγον ἀνωτέρω, προ-
 σπαθεῖ κατὰ τὴν γλωσσάν τε νὰ παράξη τὴν ὀνο-
 μασίαν τῶν Βλάχων. Ὅθεν οἱ κάτοικοι τῆς Δακίας,
 κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῷ ἀντιῷ Δετζίε σελ. 458, ὠνο-
 μάσθησαν πρῶτον Πετζινέγοι (Πετζινάγοι], καὶ ὑπὸ
 τῶν Γραικῶν Πετζινάκοι *), ὕστερον ὑπὸ τῶν Βολγά-
 ρων καὶ Σέρβων Βλάχοι. Ὅρα περὶ τῆς καὶ τὸν
 Χρονογράφου τῆς Τρανσυλβανίας τῷ Ραιχενδόρφ εἰς

*) Κεφ. 13. περὶ Πετζινάκων.

§. 1.

Μένει νὰ ἀναφέρωμεν ἀκόμη μὲ τὴν αὐτὴν συν-
 τομίαν καὶ περὶ τῶν Πετζινάκων, τῷ Σλαβωνικῷ γένει
 ἐν τῇ Σαρματίᾳ. Κατὰ τὸ ὄνομα καὶ κατὰ τὴν ἐπι-